

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, СДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 43 (979) | Субота, 1 листопада 1986 року | Ціна 2 коп.

ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ—НАЗУСТРІЧ!

ВІД УМІННЯ КОЖНОГО

Працьовитий і дружній колектив глухих підібрався на Кременчуцькому меблевому комбінаті виробничого об'єднання «Полтавадрев». Виготовлені ними меблі привабливі і зручні.

Беручи участь у соціалістичному змаганні за гідну зустріч 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, сумлінно і старанно працюють у складальному цеху Любов Олександровна Кучер та Любов Максимівна Чорна. Вони стали добрим прикладом для молодих.

Рік у рік нечуючі робітниці, використовуючи надбаний досвід, застосовуючи передові прийоми праці, збільшують особистий виробіток. Уже не рідкість, коли норми виробітку вони перекривають у півтора-два

Добрий настрій і продуктивна праця — неодмінні супутники. Про це добре знає швачка-мотористка Кам'янець-Подільського училища виробничого підприємства УТОГ Любов Теофілівна Харчук.

Свої змінні завдання суміжна виробництва виконує, як правило, на 130 процентів. Якість всіх робіт завжди висока.

На знімку: Л. Т. Харчук.
Фото І. СВІДЕРА.

рази. Це люди, які у кожен вірб душу вкладають.

Високі темпи підтримують і члени УТОГ О. І. Гриценко, М. Х. Клерман, які дали слово виконати річний план досрочно. «Робочий час — роботі» — під таким девізом працюють О. В. Бабенко, Т. П. Яковенко.

Робота на підприємстві нині спрямована на поліпшення асортименту і якості меблів. Багато в чому зав-

дяки змаганню група глухих добилася успіхів, вийшла в число передових.

Трудове суперництво між дільницями, де працюють нечуючі, набирає широкого розмаху. З непідробним інтересом стежать виробничіники за роботою один одного, запозичують досвід. Слово у них не розходиться з ділом. Завдання десяти місяців перевиконано:

О. ЧОРНОБАЙ.
м. Кременчук,
Полтавська область.

ІЗ ЗНАЧНИМ ВИПЕРЕДЖЕННЯМ

Високі темпи, взяті на початку дванадцятої п'ятирічки, члени УТОГ компактної групи Самбірської швейної фабрики «Зоря» зробили нормою кожного дня, що й дало їм змогу раніше на місяць рапортувати про виконання дев'ятимісячного завдання.

Серед тих, хто сьогодні ударно трудиться, прагнучи досрочно завершити річний рубіж, швачки-мотористки Євгенія Лях, Ярослава Ленець, Марія Карпа, Галина Кремінь, Софія Трушкавецька — всього 14 членів УТОГ. Всі вони не тільки домоглися високих кількісних показників, але й випустили продукцію добротну, високоякісну, зробивши вагомий внесок у трудові здобутки свого колективу.

Н. БАГЛІЙ.
м. Самбір,
Львівська область.

Трудячі Радянського Союзу! Наполегливо, сумлінно працею втілимо в життя історичні рішення XXVII з'їзду КПРС!

(Із закликів ЦК КПРС).

ВЗИМКУ БУДЕ ТЕПЛО

До якої з 132 аудиторій Криворізької спецшколи-інтернату для глухих дітей вам довелось би завітати, скрізь відчувається затишок і чіткий порядок.

Заступник директора школи з господарської частини Галина Петрівна Остапенко пояснила, що до осінньо-зимового періоду колектив педагогів і учнів почав готовуватися заздалегідь, що й дала змогу як слід зустріти настання холодів. Так, після ретельного огляду опалювальної системи було замінено цілий ряд труб, які

Дніпропетровська область.

ДОШКА ПОШАНИ

За досягнуті високі показники в соціалістичному змаганні в 1986 році на Дошку пошани Українського товариства глухих і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств занесено таких тваришів:

Армашову Валентину Борисівну — швачку Харківського УВП-2;

Батуеву Марію Миколаївну — швачку Сімферопольського УВП;

Бургімову Катерину Олексіївну — швачку Сумського УВП;

Горбань Ніну Григорівну — швачку Полтавського УВП-1;

Громову Галину Пилипівну — директора Вінницького УВП;

Гулей Марію Миколаївну — швачку Івано-Франківського УВП;

Дашкову Тетяну Петрівну — намотувальницю катушок Запорізького УВП;

Дикленко Ніну Тимофіївну — старшого економіста Конотопського УВП;

Живак Галину Василівну — контролера відділу технічного контролю Кіровоградського УВП;

Жолонович Стефанію Григорівну — робітницю Бродівського УВП;

Зінкевича Володимира Євгеновича — столяра Ровенського УВП;

Ільницького Михайла Івановича — столяра Дрогобицького УВП;

Каплунову Віру Федосіївну — крейдувальницю Херсонського УВП;

Карпів Ольгу Степанівну — робітницю Львівського швейного підприємства «Силует»;

Козакову Ірму Людвіговну — швачку Ужгородського УВП-2;

Колосникову Поліну Григорівну — слюсаря-складальника Одеського виробничого об'єднання «Електрик»;

Кривицького Леоніда Пантелеїновича — верстатника Миколаївського УВП;

Кузуба Григорія Павловича — голову Черкаського облвідділу УТОГ;

Лакашу Віру Іванівну — майстра Лубенського УВП;

Передовиків виробництва, занесених на Дошку пошани, відзначено Дипломами Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, що будуть

Литвиненка Анатолія Тимофійовича — токаря Полтавського УВП-2;

Литвинову Ларису Василівну — штампувальницю Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»;

Лихоту Наталію Миколаївну — фармувалницю Єнакіївського УВП;

Макаренку Миколу Степановича — крейдувальника Дніпропетровського УВП;

Макарчук Галину Іванівну — штампувальницю Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»;

Манзулю Петра Миколайовича — старшого майстра Черкаського УВП;

Мік Ліну Дмитрівну — заступника директора Житомирського УВП з виховної роботи;

Науменка Петра Онисимовича — складальника Лебединського УВП;

Непушу Тетяну Володимирівну — майстра Артемівського УВП;

Подольчака Івана Михайловича — столяра Ужгородського УВП-1;

Позинюк Ганну Олексіївну — головного інженера Кам'янець-Подільського УВП;

Просвирину Світлану Миколаївну — пластильницю Чернівецького УВП;

Сулим Ольгу Іванівну — швачку Чернівецького УВП;

Ткачук Галину Марківну — швачку Білоцерківського УВП;

Фадеєву Марію Іванівну — штампувальницю Ворошиловградського виробничого об'єднання «Схід»;

Фомичову Клавдію Дмитрівну — штампувальницю Харківського УВП-1;

Штефана Віктора Васильовича — столяра Дніпроруджинського УВП.

Охороні праці — належну увагу

ЩОБ ЗАПОБІГТИ ТРАВМАМ

Як не прикро, але стан справ з охорони праці на підприємствах УТОГ залишається нездовільним. І хоча цифри за десять місяців минулого року, здавалося б, свідчать про кількісне зменшення випадків виробничого травматизму у порівнянні з відповідним періодом минулого року, однак говорить про це, як про закономірну тенденцію, на жаль, ще рано, оськільки за останній час трапився ряд випадків тяжкого травматизму.

У вересні робітниця Ворошиловградського виробничого об'єднання «Схід» І. Д. Костенко, пресуючи деталі, нахилилась, щоб перевірити, чи правильно розміщено прес-форми. У момент дотику верхньої плити обігріву з прес-формою викришився уламок металу і потрапив робітниці в обличчя. І. Д. Костенко дістала тяжке поранення і втратила око.

У висновках розслідування нещасного випадку зазначається, що це сталося через відсутність захисного екрану на гідропресі та окулярів у робітниці. Крім цього, інженерно-технічні працівники не подбали про безпечне ведення робіт.

Серед тих, хто особливо відповідає за дотримання правил техніки безпеки, — начальник цеху А. О. Гаврік, який не забезпечив правильну і безпечну організацію робочих місць, зокрема, захищеною огорожею гідропрес, чим порушив вимоги «Положення про організацію роботи з охорони праці на підприємствах і в об'єднаннях УТОГ». І не якось випадковість. У березні минулого року у матеріалах перевірки станиці охорони праці на Ворошиловградському УВП зазначалось, що начальник цеху А. О. Гаврік, (нерегулярно і не якісно здійснює оперативний контроль II ступеня, а майстри — I ступеня). Вже тоді було звернуто увагу керівників підприємств на те, що технічний стан верстатів не відповідає вимогам техніки безпеки (преси, дискові ножі експлуатувались без захисних пристосувань, деякі преси не були обладнані дворуким включенням і т. д.). Зазначалось також, що на робочих місцях недостатньо інструкцій з техніки безпеки, вкрай мало наочної агітації з охорони праці на дільницях об'єднання.

Здавалося б, часу для усунення недоліків було досить, але рішучих заходів для виправлення становища відповідальні за техніку безпеки особи не вжили і як наслідок — тяжкий випадок травматизму, закономірний підсумок вкрай занедбаної роботи з охорони праці.

На жаль, цей випадок, не поодинокий. Травми мали місце на ряді інших підприємств, і, що особливо насторожує, на наших передових підприємствах.

Цей спалах травматизму слід розглядати, як результат передчасної самозаспокоеності деяких керівників підприємств системи УТОГ, які не приділяють належної уваги цій ділянці роботи. Шкода, що до виконання комплексного плану поліпшення умов охорони праці і санітарно-оздоровчих заходів на багатьох УВП поставились формально, що й привело до зростання випадків травматизму наприкінці року. А цього б могло не бути, якби питання охорони праці і техніки безпеки завжди перебували на всіх рівнях під неослабним контролем.

Хочеться сподіватися, що відповідальні за охорону праці і техніку безпеки на підприємствах і об'єднаннях УТОГ збройно належні висновки з наведеного прикладу, прискорять реалізацію усіх необхідних заходів для створення справді безпечних умов праці. Зволікати в цій важливій справі не можна, бо йдеться про здоров'я наших трудівників.

Г. КОЛОДЯЖНИЙ,
заступник начальника виробничого відділу ЦП УТОГ.

Добрими успіхами, сумлінним ставленням до своїх виробничих обов'язків зарекомендував себе на Ворошиловградському виробничому об'єднанні «Схід» наладчик обладнання Микола Іванович Михайлюк.

Микола Іванович — наставник молоді. Йому присвоєно звання «Ударник комуністичної праці», «Кращий за професію», а також нагороджено медаллю «За трудову відзнаку».

Фото І. МІНДЕЛЯ.

ТВАРИННИК

Робочий день доглядача худоби радгоспу «Костянтинівський» Григорія Михайловича Фесенка розпочинається дуже рано. Тихі вулики ще тільки прокидаються, а він уже підходить до ферми.

Починав Г. М. Фесенка свою трудову діяльність у ті далекі роки, коли не було на фермах механізації, не вистачало робочих рук. То ж і доводилося працювати за трьох. Але трудно-

щі його не лякали, роботу він не покинув, і тепер, маючи такий гарп, Григорій Михайлович один з найкращих тваринників господарства.

— До переходу на бригадну форму організації і стимулювання праці ми готувались довго, — розповідає член УТОГ. — Люди за звичкою хотіли працювати по старому, кожний за себе. Індивідуальна відрядна оплата всіх наче б то задоволь-

НА ЧЕСТЬ ПЕРЕДОВИКІВ

Народна мудрість каже: «Курчат восени рахують». Ось і настало ця пора для трудівників ланів і ферм Куйбишевського району Полтавського міжрайвідділу УТОГ.

Пташиниця колгоспу ім. Суторова, член УТОГ Ніна Степанівна Боровик виростила понад 5 тисяч качок та гусей і здала державі

високих показників у праці домігся тваринник радгоспу «Придонецький» Віктор Павлович Костенко. Ударний труд на ланах і фермах нечуючі колгоспники вміло суміщають з веденням власного господарства. Вони відгодовують худобу, вирощують кролів і птицю, а надлишки сільськогосподарської продукції продають держа-

ві. Так, пенсіонер Н. А. Крючков недавно здав 18

кролів, А. Е. Зозуля та І. Н.

Науменко відгодували биків

відповідно 370 і 400 кілограмів і теж здали в заготконтору.

Про ці та інші досягнення нечуючих сільської місцевості йшла мова на тематичному вечорі «Пишаемось славою трудовою», який був проведений в Куйбишевсь-

правило — не боятися труднощів, а долати їх — допомагало в повсякденній праці, стало вирішальним фактором у досягненні тваринником високих показників.

Успішно завершує перший рік дванадцятої п'ятирічки нечуючий трудівник. Колектив, в якому вони працюють, один з кращих у радгоспі. І безумовна заслуга в цьому Г. М. Фесенка, людини захопленої своєю роботою, якій відає сповнена всієї сили, знання і досвіду.

В. КРУГЛЯК.
Донецька область.

кому районному будинку культури на честь глухих передовиків, які роблять важомий внесок у виконання Продовольчої програми.

Рада клубу добре підготувалася до свята праці, яке стало своєрідним оглядом здобутків членів УТОГ району, запам'яталось його учасникам, як цікавий, змістовний захід.

Д. ІВАНОВА,
голова Пологівського
міжрайвідділу УТОГ.
Запорізька область.

ВІД ЛІЖОК — ДО ЕЛЕКТРОННИХ ПРИЛАДІВ

(Закінчення.
Початок див. на 1 стор.)

У результаті наполегливого прації колективу по підвищенню якості продукції вже в 1978 році були отримані пошаний категорії якості реле РНЧ-2 всіх модифікацій, реле РНС, штепсельні редакції ПСВ-20. Рада Міністрів УРСР і Укрпрофрада в 1979 році присвоїла звання «Об'єднання високої якості продукції».

Разом з підприємством зросли у праці його люди. Тільки за останні роки пропили підготовку по підвищенню кваліфікації і набули нових спеціальностей понад 1200 чоловік. Об'єднанням надається всебічна допомога в опануванні спеціальності через виці і середні спеціальні навчальні заклади. Сьогодні 42 груп працюють конструкторами, технологами, бухгалтерами, економістами і майстрами.

Наш колектив, підкresлив діялі П. М. Меркатун, відомий добрими ділами, хорошимі трудовими традиціями. Ми не маємо жодного випадку зриву виконання виробничого плану. Завдання однадцятої п'ятирічки завершив достро-

ково — 48 жовтня 1985 року.

Сім робітників об'єднання досягли високої якості праці і їм присвоєно звання «Майстер — золоті руки». Серед них І. П. Скрипниченко, В. І. Кривогубенко, А. Т. Валігура, С. А. Ковал'чук, В. Г. Рибачук, О. Н. Турбанов та І. Л. Черняховський. В об'єднанні трудиться 13 чоловік, відзначених за успіхи у праці орденами і медалями Союзу РСР.

Від 25 до 40 років відправилися в об'єднанні товарищі: Ляхорський А. П., Синельник Г. П., Заславський А. Д., Бережна Д. О., Сліпковський М. Я., Артиков Г. Є., Галаке С. П. та багато інших, які зробили важомий внесок у досягнення і розвиток об'єднання.

На закінчення доповіді П. М. Меркатун сказав:

— Ділом відповідаючи на Звернення ЦК КПРС до трудящих Радянського Союзу про розгортання соціалістичного змагання за успішне виконання завдань двадцятої п'ятирічки, колектив об'єднання виконав план 9 місяців 1986 року. З початку року реалізовано готові продукції на 6 мільйонів 643 тисячі карбованців. Випуск виробів найвищої категорії якості в за-

стоїльному обсязі виробництва становить 44,3 процента. профспілок Ю. О. Свергін, заступник директора Білопірівського УВП В. П. Сандин, голова Кіївського облвідділу УТОГ М. М. Левицький, член президії Центрального правління УТОГ, голова Черкаського облвідділу Товариства Г. П. Кузуб, директор вечірньої школи робітничої молоді для глухих А. К. Латинінська, директор будинку відпочинку «Сосновий бір» В. П. Овчаренко, директор Республіканських курсів УТОГ В. Г. Нирогова, директор Республіканського Палацу культури імені А. В. Луначарського В. А. Волонін.

Своїми спогадами про становлення і розвиток «Контакту» з учасниками зборів поділися ветеран Товариства, заступник директора об'єднання з виховної роботи І. Т. Криволапов.

Після урочистої частини для учасників зборів відбувся великий святковий концерт.

П. БУКОВИНСЬКИЙ.

Тридцять п'ять років — такий трудовий стаж ударниці комуністичної праці Мотрі Марківни Семеног. Починала свій трудовий шлях швачкою-мотоциклісткою, а зараз ветеран праці КДВО «Контакт» на відмінно випускає вимірювальні прилади.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

За єдиним нарядом

ПЕРЕВАГИ ОЧЕВИДНІ

На нашому підприємстві з 1982 року діє бригадна форма оплати праці із засвоєнням КТУ. Кожна бригада має свій трудовий паспорт — спеціальний журнал, до якого занесені відомості про всіх членів колективу, виробнича програма по місяцях, соціалістичні зобов'язання, інші економічні показники.

Що забезпечує успіх? На самперед спільні турбота за кінцевий результат, бо вже всі бригади трудяться за одним нарядом. Дехто вважає, що при такій формі організації праці ніби стираються грани індивідуального змагання. Але це не так. Своєрідним дзеркалом роботи кожного є коефіцієнт трудової участі, а тому кожен працєве, щоб він був якнайкращим. А це вже — змагання.

Отже, нам потрібно приспоригти трудову ходу. А від спільного прискорення виграють інтереси всього підприємства, а також і кожного трудівника.

В. ПЕЛИХ,
інженер-нормувальник
Бродівського УВП.

BIM'Я МИРУ

У Ворошиловграді відбувся обласний зліт молоді під девізом: «Планеті потрібен мир».

...Культзаклад яскраво прикрашений, на сцені гасла, квіти. У фойє — стенді, плакати, присвячені темі миру, звучить уроочиста музика. Це книжкова виставка «Світ і молодь», працею магазину з продажу художньої літератури.

З доповідю перед учасниками зліту виступила інструктор облвідділу УТОГ В. С. Ольшанецька, яка розповіла про внесок молодих трудівників у здобутки Товариства, про зростаючу роль молоді у реалізації величних інкременів XXVII з'їзу КНРС, наголосила на необхідності більш рішуче перебудовувати свою роботу, як того вимагає курс партії на прискорення. Далі

доповідач назвала імена кращих молодих робітників області: братів Сергія і Андрія Дітрях з Ворошиловградського УВП, Ірину Лаврут і Романа Руденка з тепло-воздовбудівного заводу ім. Жовтневої революції, Ірину Денисенко з взуттєвого об'єднання, Олену Глушко з Ровеньківського міськвідділу УТОГ і багатьох інших.

Після доповіді молоді представники трудових колективів області рапортували про виконання своїх виробничих завдань і звітували про громадську діяльність. У рапортах, які зачили О. Дъюмін, Л. Бічкова, О. Глушко, червоною піктограмою пройшла думка про те, що нечуюча молодь сповнена рішучості ударною працею боротися за мир, змінювати економічну і оборонну мотивальність нашої держави. «Ні

— зорянім війnam!», «Ні — ядерній зброї», «Планеті потрібен мир» — заявили учасники зліту.

Комсомольці і молодь прийняли Звернення до своїх ровесників Ворошиловградської області, в якому закликали гідними трудовими дарунками зустріти ХХ з'їзд ВЛКСМ і 70-річчя Великого Жовтня. Учасники зліту дали слово працювати ще наполегливіше, з молодечим завзяттям, високоякісно.

У роботі зліту взяли участь ветерани війни і праці, керівники підприємств, інструктори-перекладачі компактних груп держпромисловості і активісти міського обласного відділу УТОГ.

Після офіційної частини відбувся концерт колективу художньої самодіяльності Ворошиловградського обласного будинку культури.

Н. СЕЛЮТИНА.
м. Ворошиловград.

Читач продовжує розмову ПІДНЯТИ ПРЕСТИЖ ПЕРЕКЛАДАЧА

Сстанніми роками, коли на посаді керівні і на посаді зважним обсягом роботи дедалі частіше виникається нечуюча, роль перекладачів-дактилологів набуває величного значення.

У «Нашому житті» від 11 жовтня цього року було опубліковано листа С. Антонік — старшого інженера з реабілітації Запорізького УВП, з думками якої я цілком згоден. І справді, нечуюча нашого Товариства виконують значну роботу, їх внесок у справу реабілітації важко переоцінити. Чому ж так маємо придеямо їм уваги?

Робота перекладачів, на жаль, цінується не дуже високо. Для підвищення престижу їх авторитету нашіх перекладачів. Цьому може сприяти проведення республіканського конкурсу на кращого спеціаліста цієї професії в УТОГ. Крім того, чому б не розробити єдине загальне Положення про перекладачів-дактилологів, в якому передбачити, крім прав і обов'язків, моральне і матеріальне заохочення їх праці. Наприк-

іншій УТОГ і на рівень обслуговування глухих, які все частіше скаржаться на недобросовісне виконання перекладачами своїх обов'язків.

Одна з причин падіння престижу професії — зрівнялівка у системі оплати праці. Ажже, наприклад, зарплата перекладача в системі УТОГ низька у той час, як перекладачі компактних груп підприємств державної промисловості одержують в 1,5—2 рази більшу зарплату при тому ж обсязі роботи. Хіба це не впливає на дефіцит добрих перекладачів в УТОГ?

Підтримую думку С. Антонік про необхідність підвищення престижу їх авторитету нашіх перекладачів. Цьому може сприяти проведення республіканського конкурсу на кращого спеціаліста цієї професії в УТОГ. Крім того, чому б не розробити єдине загальне Положення про перекладачів-дактилологів, в якому передбачити, крім прав і обов'язків, моральне і матеріальне заохочення їх праці. Наприк-

іншій раз хочеться повернутися до питання оплати праці перекладачів. Чому б не дозволити організаціям і установам Товариства підвищувати зарплату перекладачам за добросовісну роботу за рахунок економії фонду заробітної плати незалежно від їхнього стажу роботи або ж встановити персональні надбавки за класність?

Ця проблема давно вже вимагає свого розв'язання. Треба, щоб в її обговоренні взяло участь якомога більше зацікавлених осіб, чиї ідеї, судження, пропозиції допоможуть глибше проаналізувати ситуацію, намітять шляхи зростання престижу цієї важливої професії.

М. ЛЕВИЦЬКИЙ,
голова Київського облвідділу УТОГ.

ПРИКЛАД ТРУДОЛЮБСТВА

На фабриках, заводах і в сільському господарстві Донецької області трудиться чимало нечуючих передовиків. Є воїни і в Макіївці. Так, наприклад, на місцевому виробничому підприємстві об'єднанні «Спецодяг» понад чверть віку працює член УТОГ Алла Федосіївна Забеліна.

Стисла, але дуже змістова і промовиста характеристика, що дав швачка-мотортристік секретар підприємства В. Н. Оцищенко:

— Забеліна досконало опанувала п'ятьма суміжними професіями. Її норми виробітку становлять 115—120 процентів при високій якості продукції, за що трудівниці присвоено звання «Відмінник якості». Неодноразово виходила переможцем внутріколективного соціалістичного змагання, виборола звання «Кращий за професією». Портрет Алли Федосіївни занесено на Дошку пошани об'єднання.

Немало тяжких випробувань випало на долю цієї муixerої жінки. І тільки самовіддана праця, активна громадська діяльність допомогли А. Ф. Забеліні знайти своє місце в житті, гідно перебороти усі труднощі.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Донецька область.

О. П. Шульга працює на Чернігівському УВП з 1967 року. Норми виробітку трудівниця виконує на 180—170 процентів. Оксана Павлівна — активіст громадського життя колективу.

Фото Д. Буштрука.

Пасажирський поїзд «Волгоград — Київ» затримувався. Його прибуття нетерпляче очікували двоє — високого зросту, вусатий, і майже на голову менший за нього з хворобливим обличчям чоловік.

За от вдалини з'явився, нарешті, поїзд. А коли він зупинився, обое кинулися до одного з вагонів і, активно жестикулюючи, почали умовляти провідника пропустити їх у вагон. Квитків у них не було.

Провідниця спочатку була невблагана. Але потім зжалася, мовляв, глухи, зобиджені долею, хай їдуть. Так Сергій Осьмін і Микола Кутовий опинилися серед пасажирів. Це було 11 червня минулого року на станції Родаково Донецької залізниці.

Трохи оговтавшись, нечуючі, як це бувало і раніше, пішли по вагонах. Попереду Микола з панкою, а за ним, тримаючись подалі, — Сергій.

І от М. Кутовий взявся «до роботи». Дістав з папки фотолистівки з репродукціями релігійного змісту, календарі, сонники, порнографічні карти і почав пропонувати пасажирам.

За цим заняттям і застали їх працівники лінійного відділення внутрішніх справ. Ворошиловград. У ході слідства з'ясувалося, що впродовж тривалого часу подружжя Осьмінів і М. Кутовий виготовили і зберігали для збуту, а також продавали у вигляді промислу різноманітну фотопродукцію з метою одер-

жання матеріальної вигоди. Це підтверджує і протокол огляду при затримці нечуючих у поїзді, в результаті якого у них було виявлено 8 колод порнографічних карт, 122 церковні календарі, 7 сонників та інші фотографії.

Як же трапилося, що нечуючі стали на шлях, що привів їх на лаву підсудних?

Осьмін мене змушував і навіть застосовував фізичну силу».

Постала перед судом і дружина С. Осьміна — Світлана. Замість того, щоб зупинити чоловіка, вона допомагала йому у злочинних діях.

А що ж привело С. Осьміну на слизьку стежку нетрудових доходів?

Церковні фото, а гроши віддавав. За це він запропонував мені пляшку горілки, але я не взяв — зовсім не п'ю. Після того, як кілька разів я побував у поїздах, у мене розболілася голова — страждаю епілепсією. Тоді ж я відмовився навідріз. Осьмін почав змушувати мене, застосовував фізичне насильство. Я з ним побився,

укусив його. За це Осьмін вимагав від мене 300 карбованців, а коли я не дав, він пріймав відому з якимось Юрієм і побив мене.

Отже, Сергій Осьмін добре знає, що робив. Все було спримано на голові — побільше одержати гроши, жити, не докладаючи зусиль і застосовуючи найману практику з метою наживи. І в цьому він, як бачите, не греував нічим.

Наче павук С. Осьмін обирав собі нові й нові жертви для свого підпільного бізнесу. А. М. Кутовий перетворив на безкоштовну робочу силу. Свого «раба», як називали його поміж собою нечуючі, він старанно ховав від стороннього ока — для «операций» перевозив власною машинкою.

За період з травня 1986 року по 11 червня 1986 року, займаючись забороненим промислом, підсудними Осьмінім і Кутовим продано 5 тисяч календарів, разом з спец. кор. «Нашого життя».

3 стор.

КРАХ „ФІРМИ“ ОСЬМІНА

Листівництво — ганебне ремесло

Із протоколу допиту М. Кутового: «Я працював вантажником в м. Рубіжне Ворошиловградської області в фасувальному цеху. Якось зустрівся з глухонімим С. Осьміним, який запропонував мені звільнитись і їхати до нього у Ворошиловград, там, мовляв, для цього діло знайдеться країще.

Згодом я допомагав Сергію виготовляти фотопродукцію. Потім він змушував мене продавати її в поїздах. Щоденно реалізовували листівок на 80—90 карбованців. Всі гроши віддавав Осьміну, а він тільки харчував мене і надав мені притулок.

11 червня на станцію Родаково приїхали автобусом і сіли в поїзд «Волгоград — Київ». Продали фотолистівок на 70 карбованців. Сергій постійно йшов за мною і забирає «виручку». Я не хотів продавати листівки, а

також не хотів

наше життя

ПОРАДУВАЛИ КОНЦЕРТОМ

Тихий, теплий осінній вечір. Ледь колишутся верхівки високих тополів, поводячи згасає день.

Під кінець напруженої трудової зміни припинили свою однотонну пісню цехові верстати, робочий день скінчився.

Радісні і збуджені трудовим здобутком, що ввійде виконання річного плану, трудівники Лебединського УВП заповнили залу червоного кутка підприємства. Сьогодні надзвичайний день — приїхали з концертом сумські аматори самодіяльної сцени. Поспішали зайняття місця, бо такі випадки трапляються не часто.

Голова Сумського облвідділу УТОГ Г. Ф. Гончарова, тепло привітавши колектив з успішною роботою по ви-

конанню рішень ХХVII з'їзду КПРС, сказала:

— Тут багато молоді, а молоді — майбутнє нашої країни. Радянська держава робить все для того, щоб юнаки і дівчата росли ідейно-загартованими, морально стійкими, відданими комуністичним ідеалам, фізично здоровими і працьовитими, надійними продовжуваючими славних традицій старших поколінь.

Концерт розпочався піснею «Баллада о матері», яку виконала робітниця Сумського УВП Ірина Гробова. В ході концерту їй щедро аплодували за пісні — «Лист на крыше», «Прости, земля».

Тепло зустріли глядачі і виступ артиста оригінального жанру, переможця обласного конкурсу Миколи Мамonta.

Згодом гості перенесли свої виступи безпосередньо до залу і разом з глядачами виконували ряд атракціонів, конкурсів, ігор. Багато було сміху, жартів.

Переможцям — конкурсів були врученні призи. Вечір закінчився традиційним російским чаєм.

Майстерно вів концертну програму художній керівник Сумського обласного будинку культури Григорій Дудка.

Від імені колективу УВП виконавцям концерту, за подаровану трудівникам радість відпочинку, подякував директор УВП М. К. Шаптала.

На згадку про перебування сумчан у Лебедині він вручинив їм лебединський сувенір і квіти.

М. ЛУЖКОВ.

м. Лебедин,
Сумська область.

Нові видання

ШАНУВАЛЬНИКАМ ПОЕЗІЇ

Мабуть, не всім відомо, що вірш «Вечерній звон» Івана Івановича Козлова — в цілому (за винятком формальних відхилень) — точний переклад однієї з мелодій ірландського поета-романтика Томаса Мура (1779—1852), який залишив глибокий слід в історії світової поезії.

Видавництво «Радуга» нещодавно випустило в світ «Вибране» Томаса Мура. Видання знайомить читачів з творчістю поета в оригіналі і в перекладах російською мовою, виконаних В. Жуковським, І. Козловим, М. Лермонтовим, О. Фетом, В.

Брюсовим, К. Бальмонтом, М. Алігер, П. Грушко та іншими російськими і радянськими поетами і перекладачами.

До збірника увійшли поетичні цикли «Ірландські мелодії» і «Мелодії різних народів», а також фрагменти з поеми «Лалла Рук» та «Сказок о Священному Союзі». Видання супроводжується передмовою, коментарем і бібліографією передкладів Т. Мура російською мовою.

Читачі познайомляться з новим циклом «Мелодій різних народів» та з багатьма прекрасними перекладами творів Томаса Мура,

Т. ЗАХАРЧЕНКО.

що відносяться до XIX століття, і які до цього часу прикрашали лише сторінки маловідомих в наш час журналів і альманахів, або мирно покoїлися в архівах. Широко представлено в книзі і нові переклади віршів Т. Мура російською мовою.

Ім'я і творчість цього поета міцно пов'язані з російською літературою, з іменами улюблених наших поетів. Ще не одне покоління російських поетів буде виробувати на його віршах свою перекладацьку майстерність. Безумовно ця книга приверне до себе увагу багатьох шанувальників поезії.

Т. ЗАХАРЧЕНКО.

СПОГАД ПРО МОРЕ

Е ТЮД

бодай словом. Я й не зчуваєсь як пікаєвість повела мене до тебе.

— Дівчино! Візьміть мене до свого товариства! — голосно вигукнув.

Ти незворошно стояла над морем, дивлячись у небо, куди щойно шугонули чай-

1987 рік. ХЕЛЬСІНКІ

Наступного року відбудеться форум ВФГ

Міжнародний конгрес Все-світньої Федерації глухих відбудеться 20—28 липня у Хельсінкі (Фінляндія). Конгрес проходитиме під лозунгом: «Один світ — одна

людина». Пленарні засідання проводитимуться відкрито для всіх учасників. Крім того, йтиме вільна дискусія, в якій зможуть взяти участь всі, хто захоче поділитися своїми ідеями, думками і пропозиціями з порушених проблем.

У дні роботи Конгресу відбудеться театральні вистави, спортивні змагання.

Конгрес ВФГ, який проходить у наступному році, допоможе всім національним організаціям, спілкам і товариствам глухих ширше і

повніше втілювати в життя корисні ініціативи, спрямовані на більш активну участь нечуючих у соціальному і економічному житті суспільства, сприятиме здійсненню прав глухих на працю, матеріальне забезпечення, на участь у культурному і громадському житті, намітить шляхи розв'язання цілого ряду проблем, пов'язаних з інтеграцією людей з вадами слуху.

Інф. «НАШОГО ЖИТТЯ».

КИНЕМО ПАЛИТИ?

Нам усім відома істинна про те, що палити шкідливо. Цього року в газеті «Труд» було опубліковано статтю під заголовком «Будьмо здорові», в котрій читачі висловили своє ставлення до цієї згубної звички і закликали дати їй бій. Сказали вони досить, щоб зрозуміти всю важливість і необхідність боротьби проти паління. А від редакції було запитання, який досвід від паління мають читачі.

З цього приводу є що сказати і мені. Палів раніше і я. Що це шкідливо — розумів, а от кинути — не вистачало сили волі. Та кінець цієї звичці настав. Ось я не сталося.

— Тату, ти любиш моого маленького синочка Сергійка? — запитала мене одноразу дочка.

— Звичайно ж, люблю, — відповів я, впевнено, але з почуттям якоїсь стурбованості, ще не розумію чого це вона раптом запитує...

— А довести це зможеш?

— допитувалася Людмила.

— Зможу! — запевнив я.

— Тоді кинь палити, кинь зовсім, — умовляла вона.

І тільки тепер я зрозумів, яке важке завдання поставила передміною дочка. Але відступати було пізно — довести свою любов до Сергійка і до його молодої матери я уже пообіцяв.

З тієї пори я більше не палів — жодної цигарки, жодної затяжки тютюновим димом собі не дозволив ні на людях, ні потай від них ось уже більше п'ятирічка.

І хочу тепер сказати, що будь-яку перешкоду, якщо мова йде про прагнення до

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

м. Артемівськ,
Донецька область.

Кращим — путівки

Відбулися збори членів УТОГ Ружинської первинної організації. Голова Бердичівського міжрайвідділу ознайомила нечуючих з першочерговими завданнями організації на дванадцяту п'ятирічку.

Кращих трудівниць з села Кордишівка, колгоспниць-буряківниць, членів нашого Товариства Ярошевську і Григорович нагороджено путівками у будинок відпочинку «Сосновий бір».

Після зборів бібліотекар Валентина Тимофіївна Ананьєва провела цікавий літературний альманах, а в бібліотеці-пересувці, которую було тут організовано, відвідувачі зможливо обмінити книги.

П. РУДЕНКО.

м. Ружин,
Житомирська область.

РОЗШУКУЄМО

Шауляйське міжрайонне управління Литовського товариства глухих розшукує глухонімого Матуліса Стасіса 1961 року народження.

Всіх, хто знає місце знаходження Стасіса, або інші відомості про нього, просимо повідомити за такою адресою: 235400, Шауляй, вул. Вільюса, 183а.

ШАУЛЯЙСЬКЕ МРП.

Редактор
П. БУЛАТОВ

Безпека дорожнього руху

РОЗПЛАТА... ЗДОРОВ'ЯМ

19 жовтня 1986 року мешканець с. Грузька Макарівського району Коваль С. О. після вживання спиртного сів за кермо мотоцикла ЯВА-350, який навіть не було зареєстровано в ДАІ, при повороті ліворуч не пропустив мотоцикла МТ-10, який рухався йому назустріч, і зіткнувся з ним. Во-

дій мотоцикла МТ-10 потрапив до лікарні.

Цього ж дня електрик Кіївського картонажно-паперового комбінату, що в місті Обухові, Личман М. П., будучи на підпітку, на 43-му кілометрі дороги Кіїв — Знам'янка автомобілем «Жигулі» наїхав на учня першого класу і травмував його.

А житель с. Вабля Бородянського району Шульгач М. С. в нетверезому стані не справився з управлінням автомобіля «Запорожець», вийшов на зустрічну смугу руху і зіткнувся з «Жигуліми». Шульгач та пасажир з переломами кісток ніг доставлені в лікарню.

Наступного дня в с. Тре- бухів Броварського району Жеребець В. О. в нетверезому стані управляв автомобілем «Москвич». На одній з вулиць він наїхав на пішохода і травмував його.

Як бачите, коментарі тут зайді. Ті, хто дружить із зеленим змієм, завдають школи не тільки собі, а й оточуючим.

П. КУШНІРЕНКО,
співробітник Управління
Київської обласної державої
автоінспекції, майор
міліції.

Фотоетюд В. ПЯСЕЦЬКОГО.

А. БАСЕНКО.